

Patriarhul Daniel: Omul are nevoie de ajutorul lui Dumnezeu, ca să poată purta crucea sa pe calea mântuirii

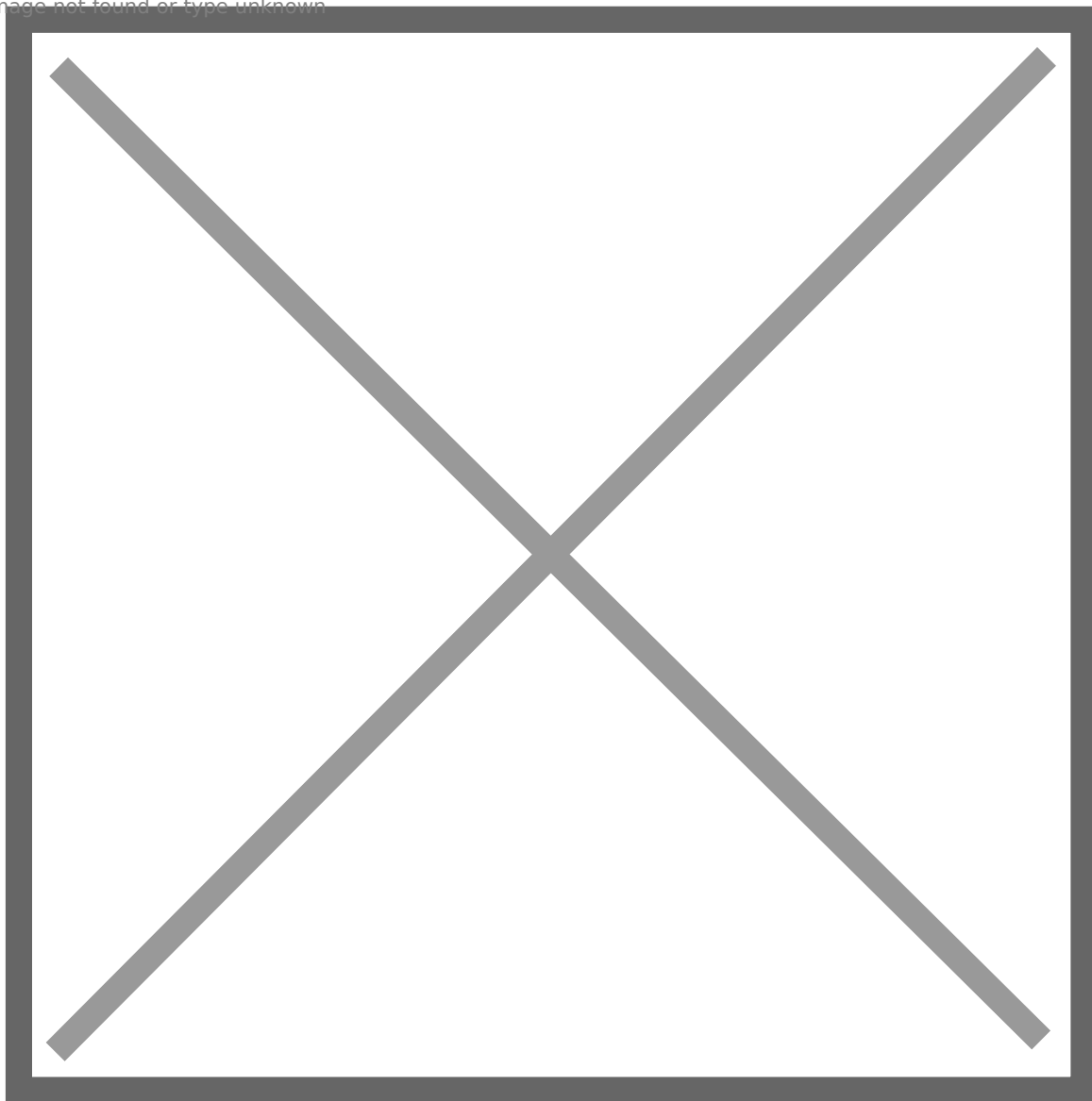
„Omul are nevoie de ajutorul lui Dumnezeu, ca să poată purta crucea sa pe calea mântuirii, după cuvântul Domnului Iisus Hristos, Care zice: Veniți la mine, toți cei osteniți și împovărați, și eu vă voi odihni pe voi (Matei 11, 28)”, a subliniat Preafericitul Părinte Patriarh duminică.

„Hristos Domnul ne îndeamnă ca fiecare să-și ia crucea sa și să-i urmeze Lui, adică să nu-și asume crucea singur, ci să o poarte cerând ajutorul lui Hristos cel răstignit și înviat, Care, cu iubirea Sa milostivă, transformă suferința omului în speranță, singurătatea în comuniune și neputința în biruință, potrivit mărturiei apostolice a Sfântului Apostol Pavel: Toate le pot întru Hristos, Cel Care mă întărește (Filipeni, 4, 13)”, a explicat Preafericirea Sa.

„Prin simpla sa voință sau putere, omul nu poate dobândi mântuirea sau viața veșnică, deoarece mântuirea este unirea omului cu Dumnezeu, ajutat fiind (omul) de harul lui Dumnezeu.”

Omul, chemat să urmeze Domnului în deplină libertate

Image not found or type unknown

Purtarea crucii pe drumul către mântuire trebuie să fie o alegere liberă a omului: „Dumnezeu dorește ca omul să răspundă chemării la mântuire în mod liber, pentru că mântuirea înseamnă iubire față de Dumnezeu și față de aproapele exprimată în mod liber”.

„Cu alte cuvinte, omul poate răspunde la iubirea lui Dumnezeu sau o poate refuza. Poate dobândi mântuirea sau poate pierde mântuirea. Se poate uni cu Dumnezeu sau se poate despărți de El”, a subliniat Preafericirea Sa.

„Astfel, cuvintele Domnului Iisus, oricine voiește să vină după Mine, înseamnă că cel ce voiește se va mântui, iar cel ce nu voiește, acela nu se va mântui, deoarece nu intră în mod liber într-o legătură de viață eternă cu Dumnezeu, Izvorul vieții veșnice.”

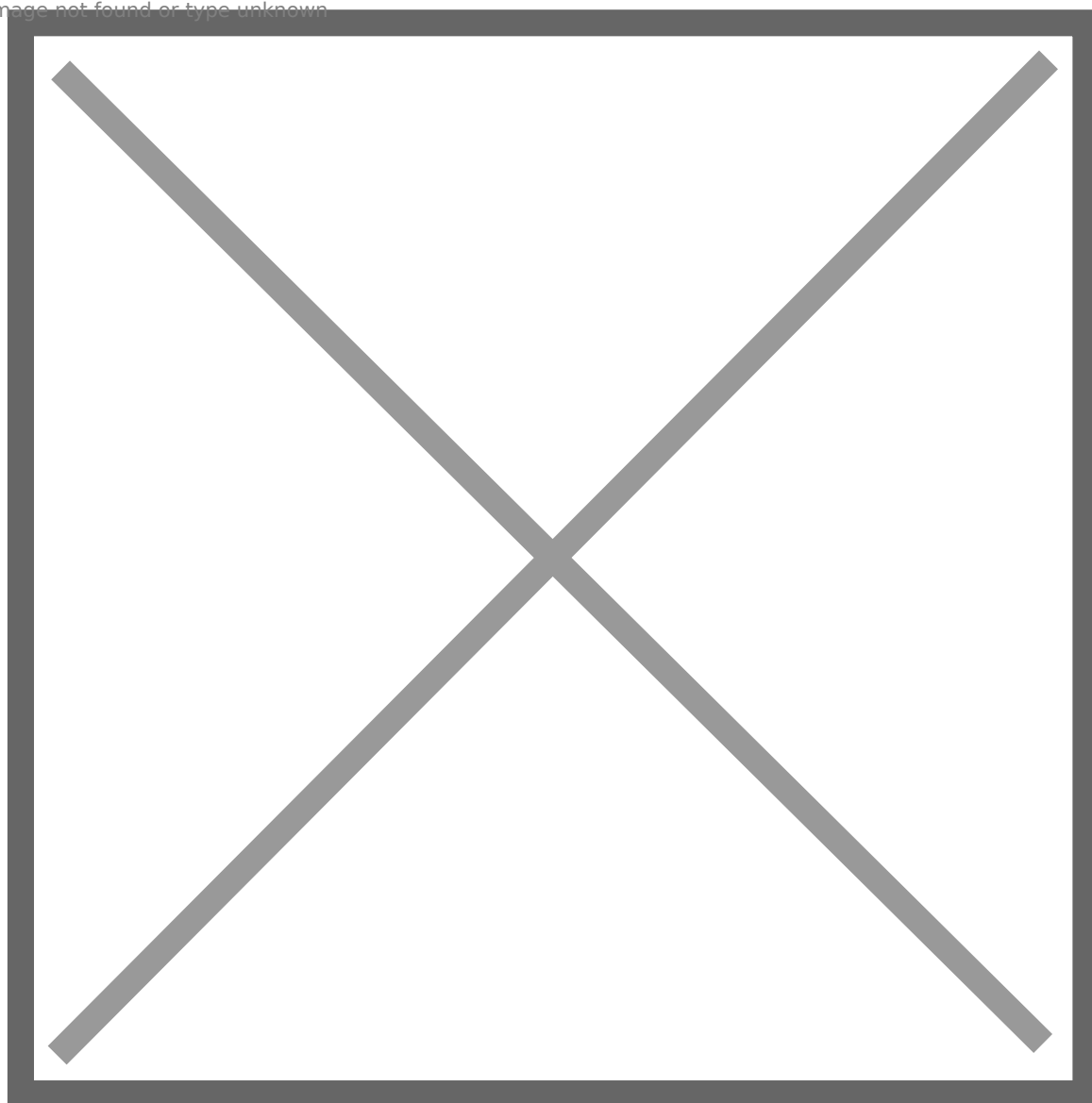
„Așadar, putem spune că omul este liber să trăiască duhovnicește după chipul lui

Dumnezeu cel veșnic și să dorească viața veșnică, sau, dimpotrivă, să trăiască doar trupește, ori biologic, numai până la mormânt, deoarece nu crede că sufletul este nemuritor și că trupul va învia la Învierea de obște”, a adăugat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Însă, a amintit Preafericirea Sa, Hristos nu este doar un om muritor, ci Fiul veșnic al lui Dumnezeu, Care S-a făcut Om pentru a dăruia viață veșnică prin înviere oamenilor.

Lepădarea de sine este eliberatoare

Image not found or type unknown

Patriarhul României a explicat și ce înseamnă lepădarea de sine, condiție absolut necesară pe Drumul Crucii parcurs de fiecare creștin, care este drumul său spre mântuire: „În înțeles duhovnicesc, lepădarea de sine pe care Domnul Iisus Hristos o cere omului nu înseamnă depersonalizare, ci înseamnă lepădarea modului egoist

de a gândi și de a viețui”.

„Mai precis, lepădarea de sine înseamnă renunțarea la iubirea de sine nerațională și pătimasă, sau narcisistă, față de trup, numită în Filocalie philaftia sau philautia.”

„Lepădarea de sine înseamnă, în mod concret, lepădarea de patima egoistă și creșterea duhovnicească în virtuțile iubirii smerite față de Dumnezeu și față de semenii prin rugăciune, pocăință și milostenie”, a explicat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

În mod paradoxal, lepădarea de sine ne eliberează, a precizat Preafericirea Sa:

„Astfel, iubirea smerită și recunoscătoare, sau mulțumitoare, față de Dumnezeu și iubirea darnică, sau milostivă, față de semenii ne ajută să devenim oameni liberi, să ieșim din închisoarea iubirii de sine pătimase, sau narcisiste”.

Asumarea crucii ne orientează spre semenii

Totodată, lepădare de sine și asumarea crucii ne deschid mai mult nu numai față de Dumnezeu, ci și față de semenii.

„În esență, lepădarea de sine înseamnă eliberarea sufletului de egocentrismul obsesiv, pentru a primi în schimb iubirea milostivă, sau darnică, a lui Hristos și a transmite semenilor săi această iubire milostivă, sau darnică, a lui Hristos”, a explicat Patriarhul României.

„Lepădarea de sine a omului cu scopul de a dobândi o iubire smerită și darnică este pentru suflet o înviere spirituală din mormântul narcisismului, prin intrarea omului în comuniune cu Dumnezeu prin rugăciune și, cu semenii, prin fapte bune.”

„Așadar, prin lepădarea de eul egoist, omul se deschide spre comuniunea cu Dumnezeu și cu semenii, pentru că viața lui Hristos cel milostiv să devină viața vieții lui, conform mărturiei apostolice: Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine (Galateni 2, 20). Iar viața noastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu (Coloseni 3, 3)”, a adăugat Părintele Patriarh Daniel.

Hristos nu dorește suferința noastră

Preafericirea Sa a dat exemple de cruci asumate în viața fiecăruia: lupta grea cu o patimă egoistă, cu o boală grea, cu sărăcia permanentă sau cu altă situație dificilă; uneori, suferința este viața monahală în sine, alteori chiar și suferința unei neîmpliniri sau a unui ideal nerealizat.

„Cu alte cuvinte, crucea înseamnă, în primul rând, o permanentă luptă

duhovnicească pentru eliberarea de patimi egoiste și pentru dobândirea iubirii smerite și milostive a lui Hristos”, a rezumat Părintele Patriarh Daniel. Iar „cei ce au trecut prin suferință înțeleg mai bine crucea din viața semenilor”.

În ultima parte a omiliei, Patriarhul României a explicat că prin efortul personal și primirea lui Dumnezeu în viața noastră, suferința vieții devine biruință spirituală.

„Hristos Domnul, Cel Care cunoaște crucea sau suferința noastră, nu dorește ca noi să suferim neîncetat, ci ne cheamă să ne apropiem mai mult de El, să simțim ajutorul Lui transformând singurătatea și suferința noastră în bucuria întâlnirii cu El, Cel Răstignit și Înviat”, a subliniat Preafericirea Sa.

Părintele Patriarh Daniel a participat duminică la Sfânta Liturghie oficiată în Paraclisul istoric „Sf. M. Mc. Gheorghe” al Reședinței Patriarhale.

Foto credit: Arhiva Basilica.ro / Raluca Ene (deschidere articol)

basilica.ro